

NATUŁAĆ SIĘ (3) *vb pf*

Pierwsze a jasne.

praet 3 sg m natułał się (1). ◇ part praet act natuławszy się (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) i XVIII w,

Pf od „tułać się” z formantem na- wyrażającym nadmiar (3) :

*Zwrot: »natułać się po świecie« (1): podźredł Ezau brátá swego/ á wždy widziłz iáko sie nátuławšy po świátu przyźredł potym w ręce iego. *RejPos* 280v.*

*»(i) tam i sam natułać się« (1): Fluctuatus, Ten który sie y tám y lám po wodzie nátułał. *Mącz* 131d.*

Przen (1) :

*Zwrot: »tam i sam natułać się« (1): Bo to pewna/ kto tey drogi Krolewškiey/ dobrze vtorowaney po chybi/ ábo iá porzući/ ten sie tám y lam nátuławšy/ ná wieczne zátrácenie zábieży. *CzechRozm* 97.*

Synonimy: natłuc się, nawłoczyć się.

Formacje współrdzenne cf TUŁAĆ SIĘ.

DD, JR